

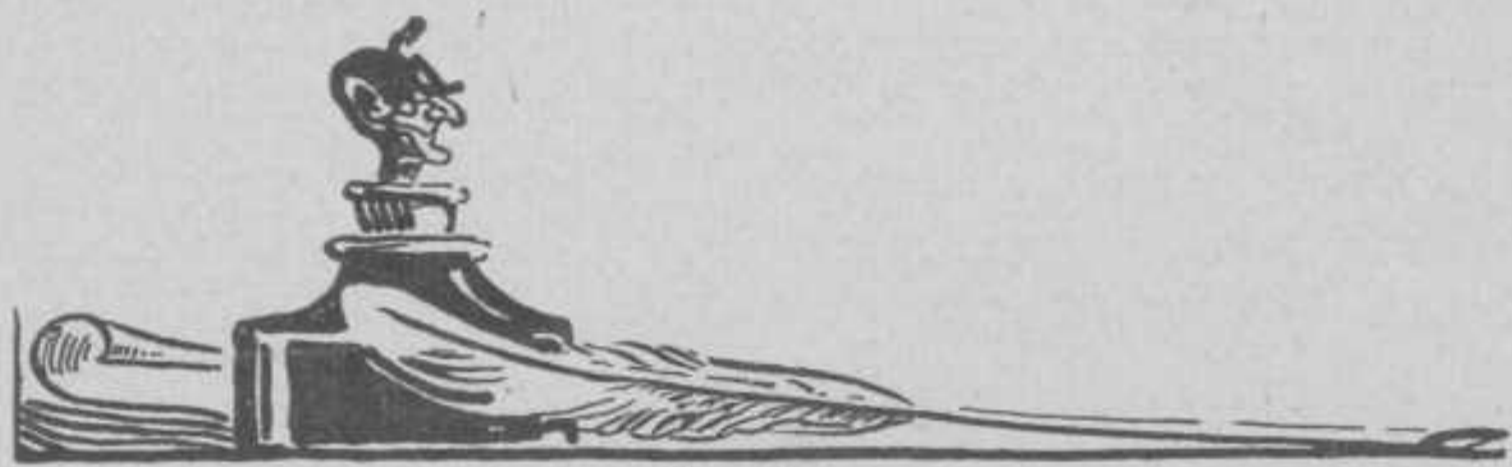
DE SPIEGEL

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET DELFTSCH STUDENTENCORPS
EN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN

WAARN. HOOFDREDACTEUR: J. W. VAN PIENBROEK. WAARN. GRIFFIER: P. J. DE LINT. REDACTEUREN:
J. KNEPPELHOUT — C. T. DE IONGH — H. REILINGH.

VERSCHIJNT WEKELIJKS, BEHALVE IN DE VACANTIES. — DE JAARGANG LOOPT VAN SEPTEMBER
TOT SEPTEMBER. — ABONNEMENT VOOR NIET-LEDEN V/H D.S.C. f 4.50 PER JAAR. — LOSSE NUMMERS f 0.25
ADVERTENTIËN PER GALJARDREGEL 12½ CENT.

UITGAVE EN ADMINISTRATIE: NAAMLOOZE VENNOOTSCHAP W. D. MEINEMA - HIPPOLYTUSBUURT 6
15e JAARGANG — 4 NOVEMBER 1938 — 10 BLZ. No. 8

REDACTIONEEL

AFSCHEID.

Dezer dagen bezocht een handelsreiziger in dictafoons ons Redactie-bureau en gaf een demonstratie met een van zijn apparaten. Onze Griffier was zoo bereidwillig aan dit experiment mede te werken door het toestel zijn afscheid toe te vertrouwen. Aan de resultaten ontleenen wij het volgende:

Ik sta op het punt te vertrekken. Laten we gaan naar een nieuw geïmproviseerd cabaret, dat we ons gaan denken aan de oude handelsroute van Yantung naar Gyangtse. Voor U, eenige mooie voorbeelden van Tibettaansche bergen. Een weinig links tegen 't oude Klooster op een verhooginkje „Thib Tribet with his swerving bones”. Een orkest van honderd mediteerende lama's, waarvan ongeveer een vijftig in intiem contact met de muze, klanken verzamelden die de rest, de z.g. „dummies” op hun vingers en teenen weer vroolijk voor zich uit bliezen. Laten we hier gaan zitten en de waanzin opnemen. Ziet U dat hoofd aankomen? Nee, blijft U maar rustig zitten. 't Is geen hoofd alleen, we zien de romp alleen niet. Het is vast een lama of iets dergelijks. Wat zegt U? Jesses, ja daar zit een man zonder hoofd. Nu, 't kan natuurlijk dat dat hoofd bij die man hoort. Ja natuurlijk 't kunnen ook twee menschen zijn. Wat zegt ge, los bollen? Neen, de menschen hier verlakken ons alleen. Ze zijn innerlijk heel braaf. Ja waar dat geluid van daan komt? Verrek, daar hebben we Drab Droeb. Wat die dronken kameeldrijver hier heen brengt?

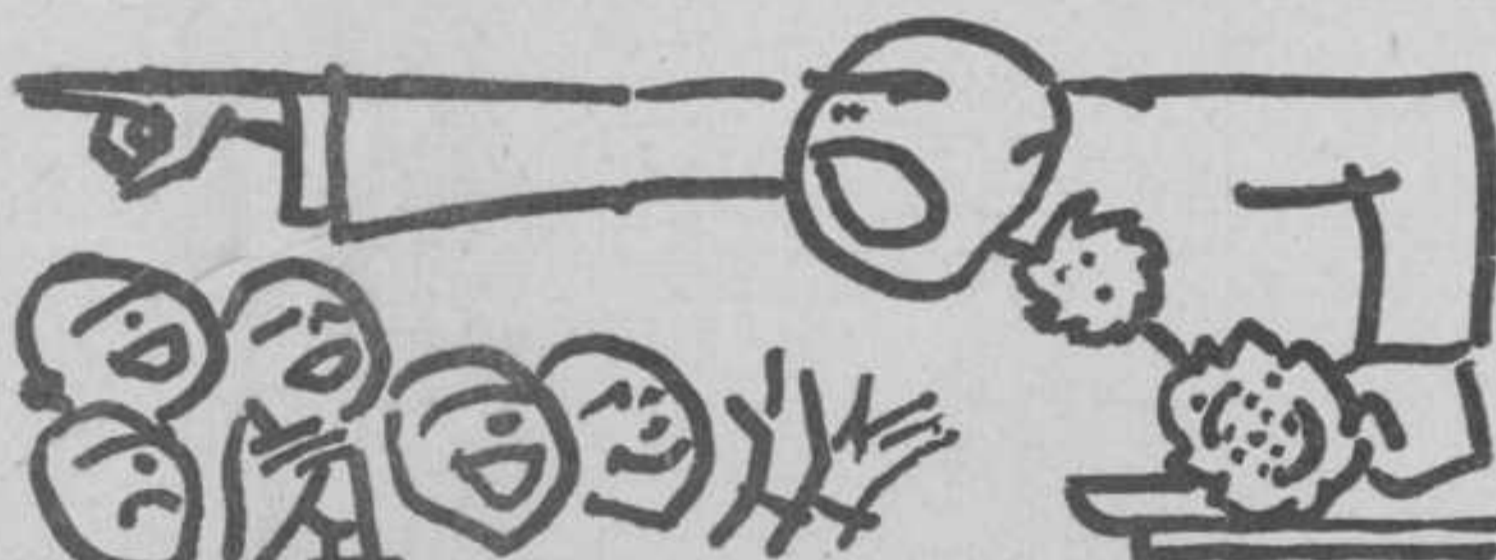
„Bonjour messieurs,” zwiingend keek een Chinees die plotseling voor ons stond ons aan.

„Ja, wat is er te drinken?”

„Bier messieurs.”

Verrast keken we op. „Man breng dan schielijk twee liter.” Bewegeloos stond die man daar. „Zeg, zijn er moeilijkheden? Zoo vertrouwd je ons niet. Hier heb je een thibethaansch kwartje. Nu wil je 't niet hebben? Man zeg eens wat!” Eenigszins vertoornd traden we op hem toe. Kolossaal wat stonk die vent. Met een smiling smoel trad nu een dikke lama op, die zonder een woord te zeggen de Chinees weg droeg. Toen we verbaasd in onze stoelen terug vielen, sprongen we verschrikt en pijnlijk gesneden weer op. We waren op onze glazen bier gaan zitten.

Eenige op ons geraas toegesnelde bergbewoners, ruimden de rotzooi snel op en waren meteen weer weg met onze stoelen en verdwenen beurzen.

ALMANAK

Zachtkens opent zich de deur waarachter zich straks de vreugdevolle gebeurtenis, die ieder jaar aller harten eenige weken gespannen houdt, zal afspelen. Het is weer de tijd dat uit het Corps geboren zal worden de litteraire vrucht waarvoor in het afgelopen jaar de kiem gelegd is door de inwerking van indrukken en voorvallen op het gemoed en gedachtenleven van de leden. Nieuwsgierig en met kloppend hart kijken zij om de deur in de hoop dat zij met inspanning van al hun krachten assisteeren mogen bij de geboorte van een dik blozend rood product van de geestelijke capaciteiten die zich bevinden in ons Corps. Vol blijde verwachting spreken zij de hoop uit dat het zaadje van esprit, waarvan zij zeker zijn dat het steeds in ons Corps aanwezig is, moge ontkiemen, moge groeien tot een struweel, hetwelk een kerstroos zal doenontluiken, schooner dan de dagen.

De Commissie tot Redactie
van den Almanak voor het jaar
1939.

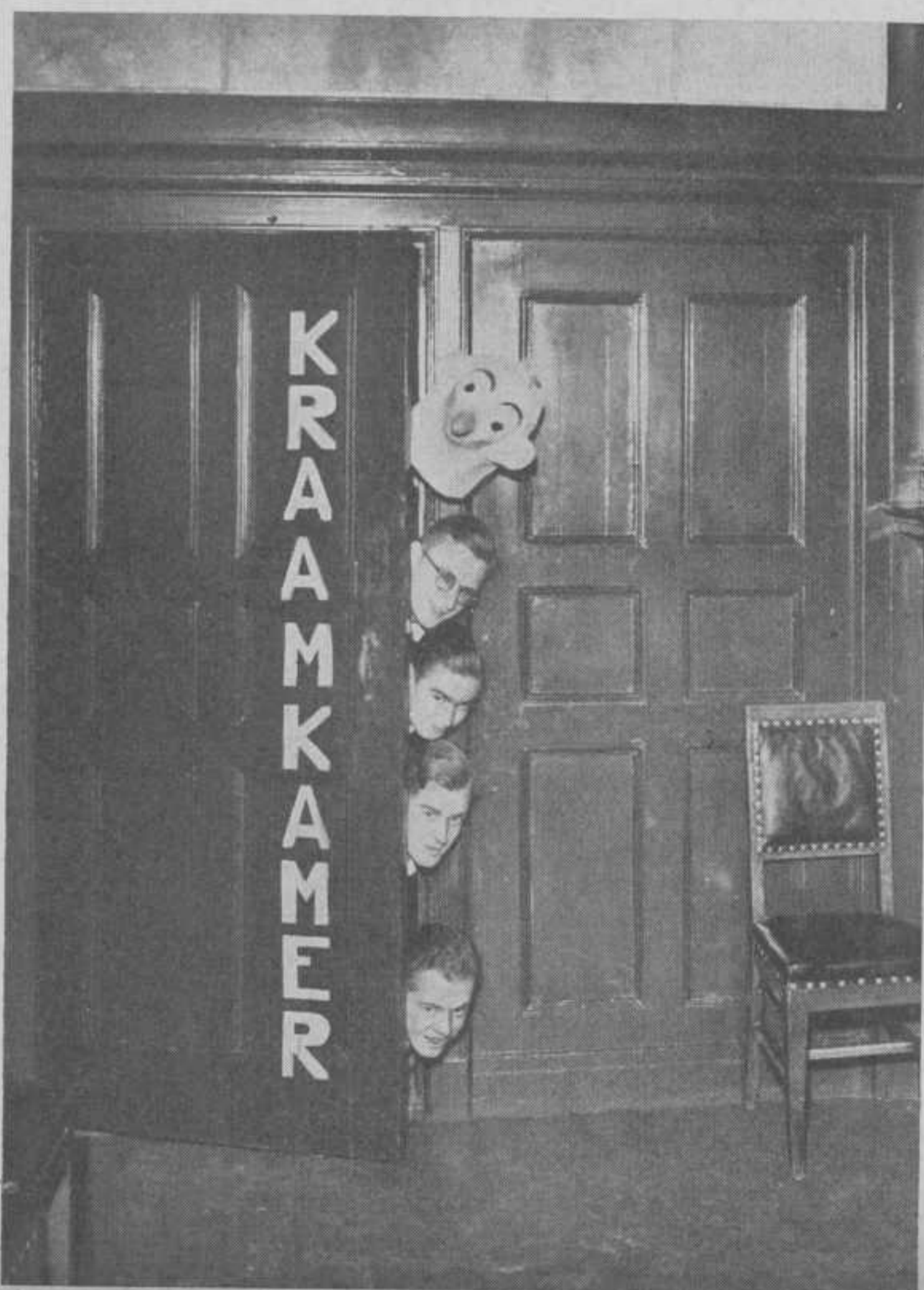
Ten einde raad gingen we maar bij een stel doofstomme lama's zitten. Toen we eenige woorden tot elkaar gericht hadden knikte een dezer lama's afkeurend met z'n feutenhoofd en mommelde „dat ik liever m'n tong af moest bijten, dan zoo te babbelen.” We knikten goedkeurend en zeiden dat we wisten wat we liever deden en gingen bij een andere vreemde kring zitten waar 't ontzettend stonk.

Getroffen gingen we zitten. Om maar iets te zeggen, begon ik: „Mijne heeren, 't Westen maakt zich aan de verschrikkelijke fout schuldig te veel den nadruk te leggen op het belang van het materieele. Maar neemt U me niet kwalijk. U zondigt aan 't tegenovergestelde!”

„Ja, ja. 't Westen vlucht weg van den Geest en 't Oosten van de materie,” schreeuwde een kleine naakte jongen 't uit die in 't midden van de kring zat te spelen. „Mag ik me even voorstellen heeren, ik ben Hihi. Mijn vader is hier lijkenschenner en mijn moeder kwam ook uit Holland, zooals U geloof ik. Ze heeft nog bij dokter Baggersdijk gediend in Zweltjesdijk, Dorpstraat 14 naar ik meen. Ja, ja, daar staat U van te kijken niet?”

Stem- en Schouwburg-Commissie.

Bij enkele candidaatstelling zijn verkozen tot de Commissie tot Redactie van den Almanak voor het Jaar 1939.

- ← W. O'Beandy,
Vice-president.
- ← R. Droogleever Fortuyn,
President.
- ← J. Kneppelhout,
Secretaris.
- ← N. A. Stigter,
Commissaris A.
- ← P. F. de Boedes,
Commissaris B.
- Namens de S. en S.
Commissie:
J. B. F. van Hasselt.

En dit nu mijne heeren zijn, bewoners. Ze zijn allen dood en ik heb ze van m'n Oom gekregen om er mee te spelen. Ik ben de vader en het woord en spreek dan door hun buiken. Mijnheer, had U bier besteld. Neen, ben je razend.

Ja, ja, riepen we en keken elkaar verbaasd aan. Schaterend rolde Hihi over den grond. „Er is geen bier, er is geen bier, hier plaagde hij. Niet voor U en ook niet voor mij!” We wilden de jongen pakken maar floep daar zweefde hij ongeveer twee meter boven ons in de heldere maannacht. Hihihhi schaterde Hihi. Zijn lach werd minder jongensachtig en ging over in een valsch gegrinnik. „Bewoners”, siste hij, ja, bewoners. Ik wil mijn bewonersspel uitbreiden. Maar U kunt kiezen. Ik doe U langzaam verzinken in een moeras en voeg, wanneer Uw geest vervlogen is Uw stoffelijk overschot bij hen. Hierbij wees hij op eenige stinkend verrotte moerasbewoners. Hihi. Of ik voer U blind door de grotten van Krakatau, om U dan te verzengen door de woestijnzon, gilde hij, terwijl hij op eenige uitgedroogde blinde woestijnbewoners wees die stijf en stram het poortje vormde waardoor we in deze kring waren getreden. Of ik doe 't poortje open en vermeerder m'n bevroren poolbewoners. Intusschen was 't zachte gefluit van de band van Thib. in een rhythmisch gekerm overgegaan (de muse, leed zeker aan een swing rumba) waarop eenige temperamentvolle maanbewoonsters, koddige bewegingen maakten. Hihihhi gilde Hihi, ja paalbewoners, ja, ja paalbewoners en zich op de grond laten vallend, rende hij op ons toe met een puntige bamboepaal. Kijk daar loopen we hard weg. Lafaards dat we zijn. Aan den ingang van 't dal worden we opgewacht door eenige opgeschoten roovers die volgens hun zeggen de pils met ons komen afrekenen.

We zeggen dat we 't wel zullen gireeren. Neen, kikten ze. U mag nooit liegen. U kunt ongehinderd weggaan als U zegt 't niet wil betalen. We knikten en komen op deze manier ook van deze lieden af.

We zijn nu langzamerhand aan een eind gekomen naar we meenen. Kijk, nu begrijpen we elkaar ten minste.

Nu, tabé dan.

v. H.

De heer A. W. van Haften heeft aan zijn voornemen, uit de redactie te willen treden, heden gevolg gegeven.

VEREENIGINGEN

D. S. S. G. EN A. V. ODIN.

De in de vorige Spiegel aangekondigde ledenvergadering is uitgesteld tot Maandag 7 November om 19.15 uur. Plaats en Agenda zijn onveranderd. Niet-leden, die zich als zwemlid hebben opgegeven, hebben geen toegang.

Namens het Bestuur:
H. de J. MULOCK HOUWER,
Vice-Secretaris.

Het Bestuur van de Sociëteit „Phoenix” heeft zich bij de jongste bestuurswisseling als volgt samengesteld:

N. R. J. Phaff,	President.
W. de Iongh,	Secretaris.
J. Luyten,	Thesaurier.
J. Kneppelhout,	Bibliothecaris.
J. Hardeman,	Comm. v.d. Consumabel.
.....	Comm. v.d. Inventaris.
Ch. A. Simon Thomas,	Archivaris, Vice-Secretaris.

Namens het Bestuur:
W. DE IONGH, Secretaris.

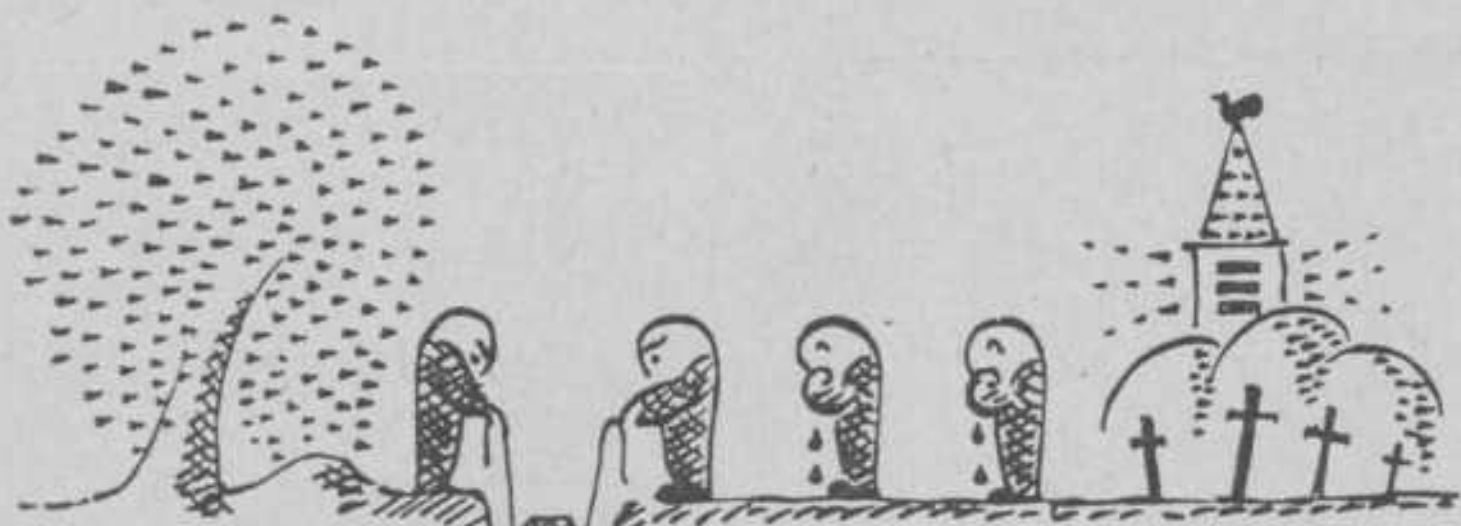
D. S. D. G. VRIJE STUDIE.

Opnieuw zal een roemrijk jaar van het Dispuut Gezelschap „Vrije Studie” worden ingeluid. Voor de candidaat-leden geschiedde dit reeds; ook de ouderen zullen binnenkort op aangename wijze aan het bestaan van het edelste der Corpsgezelschappen herinnerd worden.

Op Dinsdag 15 November a.s. zal de bekende auteur A. den Doolaard een lezing houden over „De Brandhaarden van Europa”.

Het Bestuur heeft het genoegen, er op te wijzen, dat deze lezing ook voor eerstejaars toegankelijk is.

Namens het Bestuur:
L. C. SLOTH BLAAUBOER,
Secretaris.

DE JAMMERKLACHT

17e KLACHT.

goed, maar uit een jammerend hart.

Temidden van mijn dierbaarste eigendommen, als teekenbord, passerdoos en collegedictaten, is het heerlijk me geheel en al in mijn studie te kunnen verdiepen. Zoo intens als mijn muzikale vriend piano speelt, zoo zit ik aan mijn studie. Mijn vriend hoort en merkt dan niets meer, van wat er om hem heen gebeurt, hij hoort zich zelf niet meer spelen, maar hoort alleen in zijn verbeelding de schoonste vertolking van hetgene, dat hij speelt.

Of hij goed speelt? Uitstekend! Hij kan een onweer zo goed op de piano na doen, dat de melk zuur wordt. Dat is pas spelen! Maar wat ik doe, dat is ook pas studeeren!

Geen macht ter wereld zou mij, eenmaal aan de studie, kunnen losrukken uit mijn gedachten. Sluizen, bruggen en andere kunstwerken rijzen in mijn verbeelding op. Spanningen worden opgewekt en dreigen hier en daar een maximum toelaatbare te overschrijden, maar juist bijtijds komt de ontwerper (ik) met een zwaardere staaf of eenige nieuwe kubieke meters stampbeton, en het euvel wordt verholpen.

Er wordt geklopt.

„Ja.”

„Mag ik even naar Uw kachelkje kijken?”

Het is de hospes, die mij met goede zorgen omringt. Godlof, ik kan ongestoord door werken. Een interessant probleem houdt me juist bezig: Een volkomen gelijkmatige, overal geheel stijve, gewapende ligger is aan twee zijden ingeklemd. De ligger heeft op het midden een slechte lasch. Hoeveel voudig wordt de constructie onbepaald, als, tengevolge van de schok van een juist op het midden der brug, van welks constructie voornoemde ligger een deel uitmaakt, flauwvallende jonge dame, de ligger:

a. geheel middendoorbreekt;

b. gedeeltelijk middendoorbreekt, en waar zal hier het materiaal ongebroken blijven.

Gew. Juffrouw 55 kg, valsnelheid juffrouw 1 m/sec. (Ex., Mei 1932).

Dit vraagstuk moet zeer algemeen aangepakt worden: Aangenomen, dat de juffrouw precies met haar zwaartepunt boven het hart van de ligger loopt, is de stoot

Mijn vriend en kamergenoot snelt ineens binnen, en zou ik elk ander op dit moment naar de hel gewenscht hebben, mijn vriend H. ben ik altijd blij weer te zien.

„Zeg * * *, luister eens even? Wat zijn de gebreken van het Corps? Pum vroeg me er naar, want die moet zijn rede nog maken. Heb je even tijd om er over te praten?”

„Nou, ik ben wel niet aan het werk, maar het Corps gaat natuurlijk voor alles, zelfs voor de studie,” maak ik mij even vrij.

Als dit door H. beaamd is, wikkelen we ons in een even moeilijke als interessante discussie. Het is nu eenmaal niet eenvoudig gebreken te ontdekken in een Corps, dat men zoo lief heeft, en dat zoo volmaakt is.

Er wordt weer geklopt. Met tegenzin zeg ik:

„Ja.”

„Meneer * * *, daar is eene meneer S om U te spreken.”

„Eene meneer, wie?” roepen H. en ik tegelijk en zetten oogen op als ontbijtborden, die bij H. door zijn bril zoo groot schijnen als kerkklokken.

„Eene meneer S,” herhaalt de hospes.

Wij kunnen onze ooren niet gelooven.

„Laat maar boven komen,” zegt H. moedig.

* * *

Een jonge man stapt binnen; sterk anti-semitisch uiterlijk, ongewassen handen, zonder hoed, lichte regenjas vol vlekken aan, hoed heeft hij ook niet in de hand, gaat waarschijnlijk bloodshoofds over straat.

H. en ik hebben moeite een kleine walging te overwinnen.

„Kom er in,” zeg ik joviaal.

„Zeg, * * *, heb je een prent voor me te leen,” valt hij met de deur in huis.

„Kan je niet behoorlijk goeden dag zeggen,” wil ik nijdig uitvallen, maar H. is nog gevatter:

„Hier heb je een prent,” en hij duwt S. de prentbriefkaart, die hij van zijn familie uit Cleve Schwanenburg kreeg, in de hand.

GEDACHTEN EN GEDICHTEN

OMDAT

Waarom is op die eene keer,
Zoo angstaanjagend snel,
Iets dierbaars van me weggegaan
Als gold het slechts een spel?

Waarom zijn daarna, keer op keer,
In bonte, snelle vlucht,
Mijn idealen weggevaagd,
Als stof in windenlucht?

Waarom kent nu mijn voortbestaan
Geen hooger streven meer
Dan zich te scheppen, onbewust,
Iets anders, telkens weer?

Waarom wordt in mijn arme hoofd
De toekomst steeds weer grauw?
Omdat ik iets vergeten moet,
Vergeten moet van jou!

„Zeg, joh, doe nou niet zoo rot. Ik zit in de knoei met mijn eerste grafo-prent, en die moet Donderdag af wezen. Geef me nauw even de jouwe.”

„Niet vloeken in fatsoenlijk gezelschap,” merk ik op, „en als je de T. H. wilt bedriegen, dan ben je hier aan 't verkeerde adres.”

„Toe geef h'm nou, ik heb hem noodig.”

„Wij hebben jou heelemaal niet noodig,” vindt H.

„Zeg nou even, waar hij is”

„Waar zij is,” verbetert H.

„. . . . dan kan ik hem meenemen, dan hebben jullie hem toch niet gegeven, als dat je geweten dan bezwaart.”

„Je kunt een staart krijgen,” meen ik.

„Ja, die flauwe grap, die ken ik nou langzamerhand wel. 't Is nu al Dinsdag en als Donderdag die prent niet is afgeteekend, dan kan ik in Mei geen C doen.”

„Wat kan ons dat verdommen?”

„Verrek”

„Niet vloeken,” bestraft H.

„Zeur nou niet, geef op nou, ik wil die teekening hebben.”

„Je kunt wel willen, dat je neus van koek is,”

„Schei nou uit met die flauwe grappen.”

„. . . . en dat er elke dag een el aan groeit.”

„Zeg eens, als jij nog brutaal wordt ook, dan mikken we je d'r uit,” wijst H. terecht.

„Nou ja, maar dat bedoel ik niet zoo. Maar luister nou eens even”

„Ja,” buigen we ons beide over ons werk.

„Ik moet Donderdag die teekening af hebben”

„O, ja?”

„En ik heb tot m'n toegepaste al zoo slecht gemaakt voor P”

„Wel foei.”

„. . . . en als ik nou niet een beetje ijverig ben voor dat vak, dan pesten ze me op m'n examen”

„. . . . de schurken”

„. . . . en daarom moet ik nou in elk geval die teekening op tijd afhebben.”

„Natuurlijk.”

„Al heb je nog zoo de pest aan me”

„Dat heb ik.”

„. . . . dan ben je toch nog als Corpslid verplicht me te helpen.”

„Och, kom.”

„Vind jij dat ook niet, H.?”

„Misschien.”

„Nou verrekken jullie dan maar.”

„Eens gelijks.”

S. blijft toch nog bij de deur staan, tegen onze verwachting in.

„Weet je, wat jij kunt?” vraagt H.

„Neen?”

„Uitsnijden.”

„En vierkant ontploffen.”

Nu gaat hij eindelijk.

„Dat is nu tegenwoordig lid,” verzucht hij.

„Het grootste gebrek, dat het Corps heeft,” meen ik.

„Hij zal wel gauw voor het kroegbestuur gevraagd worden,” besluit H.

En het is ook niet te verwonderen, dat we dien avond beide in neerslachtige stemming naar de Societeit gingen.

* * *

J. Baretta
Delft

Voorstraat 105 - Tel. 151
Postrekening No. 109854

Koopman
en Commissionair in
**GROENTEN
EN FRUIT**
voor binnen- en buitenland

Leverancier
Societeit „Phoenix”

Nic. VENEMA

TAILOR

ANNA PAULOWNASTR. 19

TELEF. 113126

DEN HAAG

UITSLUITEND:

**ENGELSCH
STOFFEN**

VOOR EEN FIJNE
KOFFIE-TAFEL

BEL U DAN

Fa. S. WOLTERBEEK
ROTTERDAMSCHWEG 4

TELEFOON 132

•
**CONSERVEN,
DELICATESSEN** enz.
•

**STEIJGER'S
SLAGERIJ**

Specialiteit in Fijne Worst
en Vleeschwaren

ALLES EIGEN FABRIKAAT

Oude Kerkstraat 9-10

Telef. 178, Delft

OPGERICHT 1863

Een hartigheidje is FIJN, maar...
het moet van STEIJGER zijn

DOELN KINO

HET INTIEME THEATER — TEL. 130

Vanaf VRIJDAG 4 NOVEMBER:

**Spencer Tracy, Freddie Bartholomew en
Lionel Barrymore** in:

„STORMDUIVELS”

Het weergaloos beeld van den mensch temidden der elementen,
zoo verfilmd dat alleen de grootheid en de eenvoud van een
strijd, een vriendschap en een nameloos heldendom, een
grandioos romantisch en meeslepend schouwspel schiep, dat
voor ons land, ons volk geschreven schijnt.

Bovendien: **Jean Harlow** en **Robert Taylor** in:

„DE MAN DIE BESLAG LEGT”.

Een vroolijk en ondeugend verhaal van twaalf ambachten...
en een liefde.

MEMENTO

drukt ook gaarne voor **U!**

Een bewijs van
inschrijving in
het Archief der

**N.V. BEGRAFENIS-ONDERNEMING VAN
W. J. INNEMEE & Zn., 's-Gravenhage**

waarborgt een regeling volgens beschre-
ven wenschen en biedt gelegenheid
tot SPAREN voor de kosten welke
elk sterfgeval met zich mede brengt.

STANDAARDKLASSEN vanaf f 100.-

Inlichtingen Denneweg 71—73

Telefoon 115904

Indien er iemand bij
U op Uw kamer komt,
presenteer dan een
koekje of bonbon van

H. VAN DER MEYDEN

OUDE KERKSTRAAT 5 - TEL. 1111 - DELFT

Specialiteit in

Bitterballen, pinda's
Studentenhaver

**STAATSMIJN
PRODUCTEN**

F.M.D. v. d. Gaag

zorgt

voor Uw meubelen
en verhuizingen

A
D
R
E
S

v. d. HEIMSTR. 83

Leverancier Societeit Phoenix

TEL. 1061

GIRO 148427

HEINEKEN'S

Recht is
het Beste

BIER

BROUWERIJEN TE AMSTERDAM
EN TE ROTTERDAM

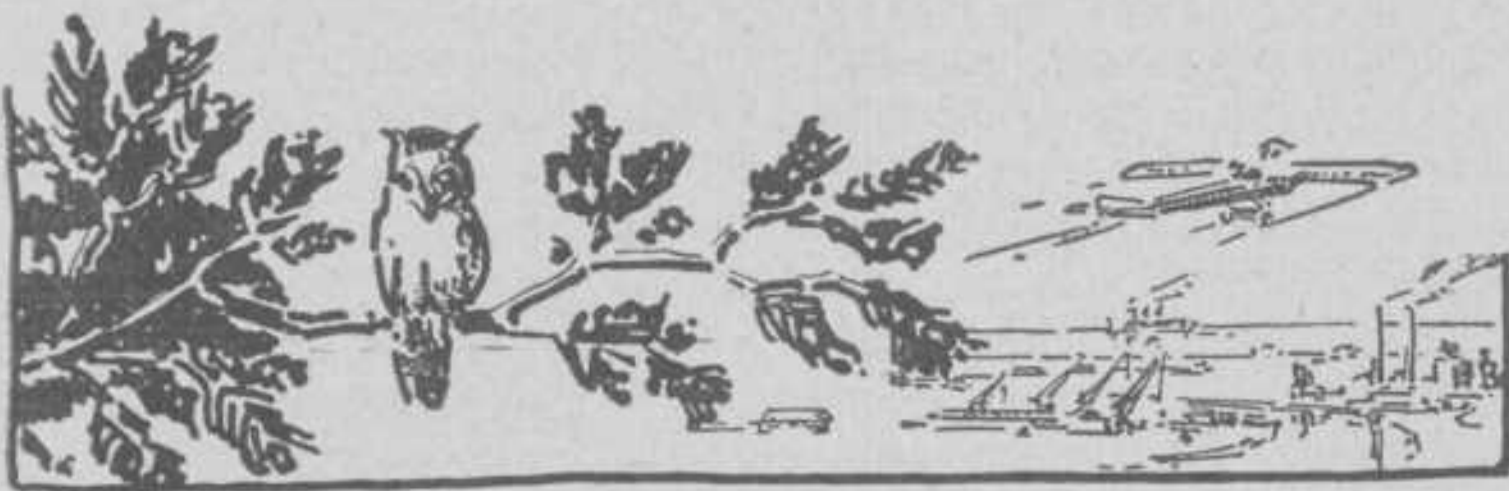
**GROOTSTE
BIERBROUWERIJ**
ONDERNEMING
IN NEDERLAND

Agent voor Delft:

J. T. POST

Vrouw Juttenland 14

Delft, Tel. 92

TECHN-HOOGESCHOOL

Private Promotie.

Ter verkrijging van den graad van doctor in de technische wetenschap zal de heer Cornelus van Vlodrop, Scheikundig Ingenieur, op Donderdag den 10den November 1938, des namiddags van vier tot vijf uur, in de vergaderzaal van den Senaat, Oude Delft No. 118, tegenover eene commissie uit den Senaat der Technische Hoogeschool, een proefschrift en stellingen verdedigen, beide goedgekeurd door den Promotor Prof. Dr. Ir. H. I. Waterman.

De titel van het proefschrift is: „Katalytische hydrogeneering van vette oliën”.

De Rector Magnificus,
J. A. SCHOUTEN.

Prof. Dr. J. A. Veraart maakt bekend, dat hij op Dinsdag 8 November a.s. verhinderd is college te geven.

Het college van Prof. Ir. E. Selleger over de *Technologie der Papierfabricage* zal voortaan op Zaterdagmorgen 11—12 uur worden gegeven. Het eerstvolgend college zal vallen op Zaterdag 12 November 1938.

Daarop zal o.m. een inleidende bespreking worden gehouden over een voorgenomen excursie naar papierfabrieken.

E. SELLEGER.

Lector Mr. J. H. Jonas maakt bekend, dat hij wegens ziekte tot nadere aankondiging verhinderd is college te geven.

Economisch Privatissimum van Prof. Dr. J. A. Veraart. Tweede lijst van voordrachten.

Woensdag 16 November 1938.

Inleider: P. J. Benjaminse.

Onderwerp: Overheidsfinanciën en Rentevoet.

Woensdag 30 November 1938.

Inleider: H. L. J. Hack.

Onderwerp: Economische samenwerking tusschen Nederland en België.

Woensdag 14 December 1938.

Inleider: E. P. Hoyer.

Onderwerp: Economische beteekenis van de liquidatie van Tsjecho Slowakije.

Woensdag 18 Januari 1939.

Inleider: J. W. H. Penning.

Onderwerp: Duurzame beteekenis van het Duitsche Staatskapitalisme?

Woensdag 1 Februari 1939.

Inleider: P. Brouwer.

Onderwerp: Coördinatie van het Nederlandsche Vervoerwezen.

Woensdag 8 Februari 1939.

Inleider: R. P. van de Kastele.

Onderwerp: De beteekenis van het goud in het modern economisch verkeer.

Woensdag 1 Maart 1939.

Inleider: F. L. Stok.

Onderwerp: De economische invloed van Duitschland op den Balkan.

Woensdag 8 Maart 1939.

Inleider: G. C. van der Colk.

Onderwerp: Richtig economisch werkloosheidsbeleid.

Woensdag 15 Maart 1939.

Inleider: J. van Eck.

Onderwerp: Zal nog nader worden bekend gemaakt.

Woensdag 22 Maart 1939.

Inleider: H. J. Egmond.

Onderwerp: Neo-Syndicalisme.

Woensdag 29 Maart 1939.

Inleider: J. Sandee.

Onderwerp: Bindendverklaring van collectieve arbeidsovereenkomsten, in het bijzonder in Typografie en Bouwbedrijf.

VAK-VEREENIGINGEN

Electrotechnische Vereeniging te Delft.

Causerie op Maandag 7 November a.s. om 20 uur in zaal ij van het Laboratorium voor Electrotechniek, door de heeren: Prof. Dr. Ir. H. G. Nolen, over het onderwerp: „Practijkrichtingen voor electrotechnische ingenieurs”;

Ir. K. E. Stork, Chef van het Constructiebureau van de Willem Smit & Co. Transformatorenfabriek N.V. over het onderwerp: „Het teekeningenwezen op een electrotechnische fabriek”.

De President zal Prof. Dr. Ir. H. G. Nolen het Eerelidsdiploma der Electrotechnische Vereeniging ter hand stellen.

Alle Eerstejaars ingeschrevenen v. Electrotechniek zullen zeer welkom zijn.

Namens het Bestuur,

A. G. VORSTER, *Secr.*

Civiel- en Bouwkundig Studenten Gezelschap „Practische Studie” (Bouw. Afd.).

Het bestuur heeft zich na de jongste Bestuurswisseling als volgt samengesteld:

H. W. Herwig, *President.*
P. F. de Bordes, *Secretaris.*
G. Pothoven, *Thesaurier.*

Namens het Bestuur,

P. F. DE BORDES,

Secretaris.

EXAMENS

Geslaagd voor het propaedeutisch examen voor Werktuigkundig Ingenieur:

J. H. Mulock Houwer.

Geslaagd voor het propaedeutisch examen voor Civiel-Ingenieur:

J. J. Elzerman, C. A. Simon Thomas.

Geslaagd voor het propaedeutisch examen voor Scheikundig Ingenieur:

H. van den Doel.

REPETITOREN

Dr. U. Ph. Lely, el. ing. repeteert: MAXWELL, WISSELSTROOMTHEORIE, ELECTRONENTHEORIE, ZENDERVELD, KABELTELEFONIE, DRAAGGOLFTELEFONIE, van Blankenburgstraat 17, den Haag, telefoon 335740 (te bereiken met lijn 10, halte Sweelinckplein).

WISKUNDE, NATUURKUNDE, MECHANICA, KL. VIERKANTEN bij Dr. Ir. E. H. M. Beekman, Maarten Trompstraat 25.

Ir. M. v. d. Veen, oud-ass. T.H., Kanaalstraat 9 te Delft repeteert WISK., NATK., ELECTROT. (bekn.cursus) en WISSELSTROOMTHEORIE.

WISKUNDE, ook BESCHRIJVENDE MEETKUNDE en THEORETISCHE MECHANICA bij Ir. W. J. Vollewens, c.i., (oud-assistent T.H.) Hoornbruglaan 84 te Rijswijk (Z.-H.), Tel. Den Haag 118393.

Dr. Ir. R. H. Borkent e.i. assistent T.H. repeteert NATUURKUNDE, TOEGEPASTE MECHANICA, ELECTROTECHNIEK (ook bek. cursus). Kanaalweg 2B, Delft; Van Boetzelaerlaan 116, Den Haag.

Voor deelname aan deze rubriek (25 plaatsingen voor f 25.—) wende men zich tot de Admin. van „De Spiegel”, Hippolytusbuurt 4, Tel. 160.

EENZAAMHEID.

Door de dorre verlaten vlakke, over de stoffige smalle weg, ronkte een oude open wagen, groote stofwolken achter zich opwerpend. Het was drukkend. De strakke hemel werd in het zuiden onderbroken door een groote grauwe wolkenbank, die een naderende stortbui aankondigde. De chauffeur van de kleine auto, een, in een smerig olievuile flanellen broek en een groezelig shirt gehulde mulat, rookte de eene sigaret na de andere, terwijl zijn smalle handen het stuurwiel slapjes vasthielden. De dorre vlakke en de drukkende hitte schenen geen invloed op hem uit te oefenen. Bij Van Meerten, zijn passagier, een jonge Hollandsche ingenieur daarentegen, gaste het zweet van 't voorhoofd. Hij zat te midden van een drietal koffers op de achterbank en zijn eens zoo keurig wit pak was totaal verkreukeld en plakke aan zijn lichaam. Een pijnlijke glimlachje speelde om zijn lippen. Hij herinnerde zich hoe hij zich gevoeld had toen hij in Holland aangewezen werd om in deze streken een bodemonderzoek te verrichten, en wat hij er zich van had voorgesteld. Hoe hij tegen zijn meisje, dat hem niet alleen had willen laten vertrekken, had gezegd:

„Heusch, Greetje, blijf jij nu hier op me wachten, over een jaar of twee kom ik terug en dan kunnen we trouwen.” Ik zal het wel alleen klaarspelen in die hel daar ginds.” Hij twijfelde nu aan zich zelf, had hij dat niet gezegd omdat hij het avontuur alléén, als vrij man, tegemoet wilde gaan? Nu hij zijn taak vervulde bleek er niemand te zijn die tegen hem op keek, die hem bewonderde of respect voor hem had, zijn persoon ging totaal verloren in de dorre uitgestrektheid van dit eentonige land. Zelfs de chauffeur van zijn huurwagen intresseerde zich niet voor hem. Voor hem was hij slechts de vreemdeling die hij voor 25 Libra van Quinteria naar Laz Pesto vervoerde, een afstand waarvoor een normaal mensch niet meer dan 10 Libra voor gaf.

Juist toen aan de horizon een lage heuvelrij zichtbaar werd en de omtrekken van Laz Pesto opdoemden, vielen de eerste dikke druppels van de naderende stortbui.

De chauffeur deed een laatste trek aan zijn sigaret en wierp hem weg.

Met een brak regen door.

Het water gaste uit de hemel en had binnen enkele minuten beide mannen doorweekt.

* * *

Toen de auto een half uur later voor het eenige hotel in Laz Pesto stilhield, regende het nog onverminderd voort. Daar niemand uit de open hall naar buiten kwam, was de ingenieur genoodzaakt zelf zijn zware koffers binnen te dragen. Er was niemand te zien.

De chauffeur kwam afrekenen en verdween.

Van Meerten vloekte en keek naar zich zelf in de gebarsten spiegel die aan de wand hing.

„Verdomme, hij moest zich toch verkleeden!”

Hij opende een deur waarop enkele onbegrijpelijke woorden waren geschilderd en trad een klein kamertje binnen waarop een lage versleten rustbank een vieze dikke kerel sliep. Zijn hemd stond open en bossen zwart kroezig borsthaar puilden naar buiten, een verschoten blauwe broek zat om zijn beenen geperst. Hij sliep zwaar en rustig. Over zijn dik bruin gezicht lag een tevreden uitdrukking.

Van Meerten boog zich over hem heen, een sterke dranklucht sloeg hem tegen. Hij schudde den slaper stevig heen en weer. Eindelijk deed hij, gestoord kreunend, de oogen op. Zonder een spoor van verbazing kwam hij langzaam overeind, rekte zich een paar maal uit, sjoerde zijn broek op en vroeg toen aan Van Meerten wat hij eigenlijk wenschte.

„Een kamer en een bad.”

„5 Libra per dag,” zei de hotelier, scharrelde een sleutel op, slenterde de hall door, draaide een deur open en verzocht den ingenieur met een wijsch gebaar zijn kamer te betrekken.

* * *

Toen Van Meerten tijdens het vallen van den avond in de, door den regen opgefrischte straten, rond wandelde bekwam hem een angstig gevoel. Hier te midden van deze schooiers zou hij moeten werken.

Onbeschaamd heupwiegden vrouwen hem voorbij, naar iedere slenterende slampamper lachend en lokkend. Van Meerten huiverde, ba, wat een volk. Voor een krampje waar kleine gepeperde nootjes verkocht werden, bleef hij even staan. Een stokoud bruin vrouwtje draaide er met haar knokkige bibberende vingers papieren zakjes.

Van Meerten keek er naar. Plotseling schrok hij op uit zijn gedachten.

Wat was dat! Hij gooide een zilverstuk op de mat en greep een pas gevuld zakje nootjes; strooide tot verwondering van de omstanders de inhoud in 't slijk en streek het papieren zakje uit: Het was een Spiegel! Snel gleed zijn oog over het stapeltje papier van 't vrouwtje . . . daar lagen er nog meer tusschen de smerige onbegrijpelijke kranten. Hij bukte zich en zocht ze er uit!

Allemachtig hoe kwamen die hier, hier op honderden kilometers afstand van een beschaafde stad, hier, duizenden mijlen van Delft vandaan.

Hij vroeg aan het vrouwtje hoe zij aan het papier gekomen was . . . ze begreep hem niet. Maar Van Meerten zette door en na een kwartier was hij er achter dat haar kleinzoon de kranten van zijn meester voor haar spaarde. „Breng mij bij den heer van je zoon vrouwtje.”

Maar dat kon niet, zij kon onmogelijk haar stalletje in de steek laten maar Pedro zou meneer er wel brengen. „Pedro”, schrill klonk het zwakke stemmetje door de steeg. Even later verscheen, met een uitdrukking van stomme verbazing op zijn gezicht, een smerige kwajongen die inderdaad bereid bleek voor een kwart Libra, meneer het huis te wijzen.

* * *

Door een warnet van slopjes en steegjes bereikte Van Meerten met zijn geleider na een kwartier loopen een alleen staand wit huis. Op de eerste verdieping brandde licht.

„Hier is het, Sir.”

Juist toen Van Meerten de open hall binnen was gelopen, werd er op de eerste verdieping een deur geopend en onder de verschrikkelijkste vloeken werd een kleine jongen van de trap gesmeten.

Het knaapje wilde maken dat hij weg kwam, doch Van Meerten hield hem tegen en vroeg hem, terwijl hij den jongen de Spiegels voorhield, of hij ook wist van wie die geweest waren.

De jongen staarde met groote oogen naar het stapeltje, en begon een opgewonden verhaal. Voor zoo ver Van Meerten verstaan en begrijpen kon was de jongen juist omdat hij die Spiegels aan zijn grootmoeder had gegeven voor haar zakjes, zoo pas van de trap gesmeten en ontslagen.

Van Meerten ging de trap op klopte en trad toen hij niets hoorde het vertrek binnen. Meteen bleef hij verbaasd staan. In tegenstelling met de gekalkte muren, gordijnlooze ramen en slecht gemeubileerde kamers die hij tot nu toe in dit land gezien had, stond hij in een absoluut Hollandsch ingericht vertrek. De muren waren behangen. Voor de ramen hingen frisch witte gordijntjes, de meubels herinnerden hem aan zijn ouderlijk huis. Langs de wanden hingen enkele reclameplaten . . . hij bekeek ze beter . . . Het waren oude Laga en Lustrum affiches . . . ja nu zag hij ineens honderde overeenkomsten met zijn studentenkamer in Delft. Op het boekkastje stonden wat tokayer flesschen, boven de deur hing in een rood lijstje het Corpsdiploma; op het bureau stonden zeven Almanakken, een foto van een winnende Varsity-ploeg; een Corpspetje hing naast een eereididiploma . . .

Een deur ging open en een lange man in een kamerjapon kwam binnen. Hij rookte een pijp. Toen hij Van Meerten, die met de rug naar hem toestond opmerkte, gleed een blijde trek over zijn gezicht en hij zei in 't Hollandsch: „Ga zitten.” Van Meerten draaide zich met een ruk om, keek hem verbaasd aan en stelde hij zich voor. Nauwelijks had hij gezegd dat hij ook uit Delft kwam of zijn gastheer sprong op en zei: „Dan blijf je zeker koffiedrinken.”

Van Meerten lachte. „Ja, graag.”

„Ik zal de ploerterij even waarschuwen, wil je een gebakken eitje en koffie of melk?”

„Ach, 't is best,” zei Van Meerten.

Zijn gastheer verdween even. Toen hij terug kwam viel hij met een plof neer in een van de stoelen en vroeg:

„Hoe vind je dat ik hier woon?”

„Wat afgelegen,” antwoorde Van Meerten.

„'t Ja, ik had ook liever op het O. D. gewoond, maar hier op de Leeuwenhoeksingel woon ik ook best, alleen, 't is jammer, deze kamer is niet heelemaal bomvrij. De ploerterij is nogal krenterig. Volgend jaar donder ik ook op.”

Van Meerten keek zijn gastheer eens scherp aan. Was hij gek of scherste hij?

„De treinen zijn ook vrij hinderlijk. In het begin kon ik heelemaal niet slapen, nu ben ik er wel wat aan gewend maar af en toe wordt ik er nog wel eens wakker van.”

„Zoo, zoo.”

Beide zwegen een poosje. De vreemde gastheer speelde onrustig met zijn vingers. Het was beklemmend stil in de kamer. Plotseling sprong hij op, schoof een van de ramen open en wierp een muntje naar buiten.

Van Meerten keek hem verbaasd aan.

„De oude Graaf kon nu toch wel eens een ander deuntje op zijn orgeltje nemen, steeds dat ting, ting, tingeling tong . . .”

De gastheer begon zacht het oude wijsje te zingen . . . Tranen welden in zijn oogen op . . . Hij was gek.

Van Meerten wist het nu . . . de eenzaamheid, de hitte en indolente bevolking van dit vervloekte land waren te veel voor hem geweest.

* * *

De volgende dag reed het zelfde oude Fordje langs de modderige weg terug.

De chauffeur was opgewekt, weer verdiende hij 25 Libra, en dat alleen om een telegram naar het postkantoor in Quinteria

D. S. M. G. APOLLO.

Het Bestuur van het D. S. M. G. „Apollo” heeft zich op 26 October j.l. als volgt samengesteld:

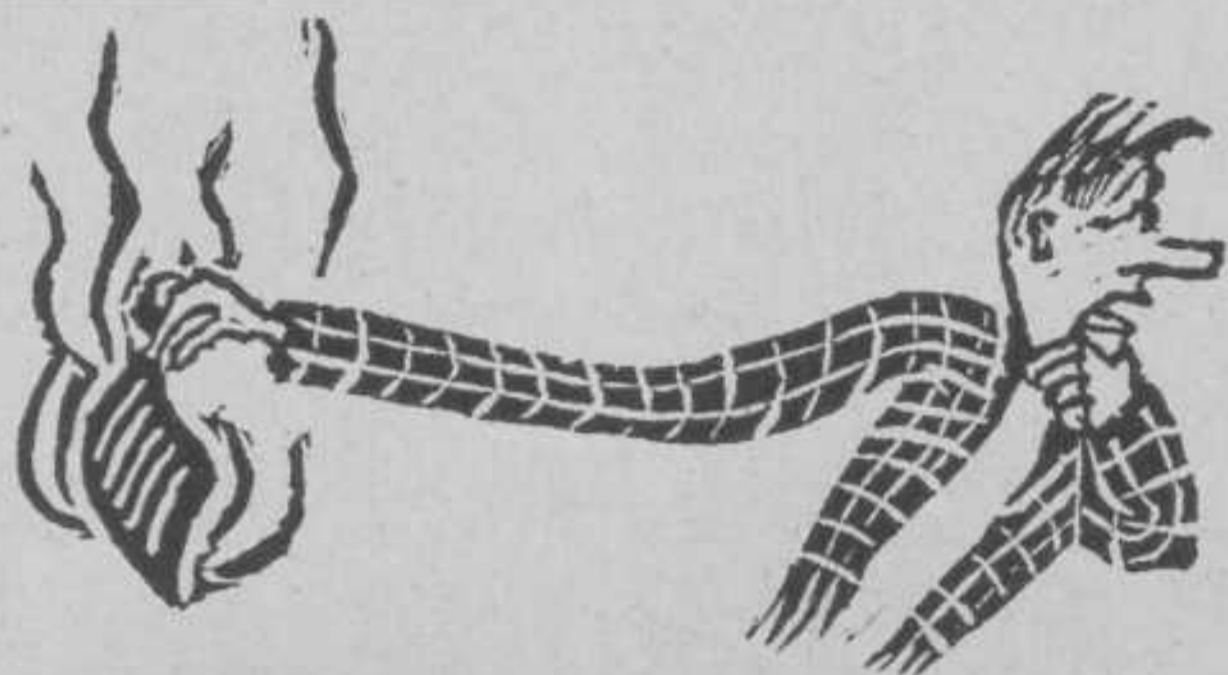
G. W. van Stein Callenfels, *President.*
T. F. Risselada, *Secretaris.*
H. Reilingh, *Thesaurier.*
J. W. van Pienbroek, *Bibliothecaris.*
H. Ver Loren van Themaat, *Commissaris.*

Wederom blijkt het noodig te zijn op te merken, dat een repetitie, waar niet alle orkestleden aanwezig zijn, zeer onvruchtbaar is. Op de volgende orkestrepetitie, op Maandag 7 November, worden dus *alle* orkestleden, zonder uitzondering, verwacht!

Het Heerenconcert, waarover in deze kolommen al eenige mededeelingen gedaan werden, zal thans gehouden worden op Maandag 21 November. Binnenkort zal een intekenlijst op de lessenaar komen te liggen, doch eventueele ensembles wordt aangeraden nu reeds iets in studie te nemen. Apollo's kamermuziekbibliotheek staat tot hun beschikking!

Verder verzoekt het Bestuur van het S. S. M. „J. Pzn Sweelinck” ons onder de aandacht van de leden te brengen dat het op Vrijdag 2 December een interacademiale kamermuziekavond hoopt te organiseren in het Muziek-Lyceum te Amsterdam. Belangstellende „Apollo”-leden kunnen deze avond bijwonen tegen een entrée van f 0.50 per persoon (Sic! *Red.*).

Voordien en na afloop verwacht „Sweelinck” haar gasten op Sociëteit „Nia”.
HET BESTUUR.

HET GEVOELSMENSCH.

Ik ben gevoelsmensch en arm. Maar nu ik naar een afspraakje loop en me iemand aanspreekt, die denkt dat ik veters noodig heb, begin ik aan mijn armoede te twifelen. Alleen mijn beste vrienden weten dat ik krap zit, de rest vermoedt het, maar deze vetervent loopt ermee te koop. Als ik vind dat ik arm ben, ben ik dan geen grenzelooze egoïst? En toch geef ik hem niets, want ik denk: zoo'n nette vent hoeft niet te bedelen. En om m'n centen in m'n zak te houden troost ik mezelf met de gedachte dat ik hem zou vernederen met hem iets te geven. En dan loop ik door en ga zitten in een café en wacht daar op m'n meisje. Ik roep als elke bourgeois: „Obèr”, want ik ben nu net een kantoorvlerk die op de typiste wacht. Ik heb niets te doen want het is weer het oude liedje: ze is te laat want ze weet dat ik naar vrouwelijk schoon hunker. Ik kijk dus rond en bekritiseer allereerst de obèr. Hij heeft een bleek afgetrokken gezicht, en de wallen onder z'n oogen raken bijna z'n wangzakken, hij is me in één woord onsympathiek en ik denk er met afgrijzen aan hem straks een fooi te moeten geven. Verdient dit grauwe mannetje, dat een biertje brengt om dan weer een kwartier tegen de verwarming te leunen, 't dubbeltje meer dan die schoenveter vent die z'n beenen afslijt met het achternasjouwen van niet-koopers?

En hij gaat straks met de dubbeltjes naar een dienstmeid om haar te kunnen vrijen, terwijl ze toch veel liever een jonge gezonde bedelaar had.

Nu begin ik te twifelen aan mijn eigen capaciteiten, ze is al een kwartier te laat en ze weet dat ik niet veel geld meer kan hebben, ze heeft dus meer te geven dan te nemen. Ik windt me nu hoe langer hoe meer op en wordt steeds onredelijker: ben ik een grauwe vent, is zij een keukenmeid? Komt ze niet omdat het de 28e is?

Ik geef er de brui aan en roep tegen alle café-etiquette in: „Aannemen”, geef de kelner 1 cent fooi en verdwijnt terwijl hij kennelijk opzweelt.

Nu dool ik door de stad en zoek mijn nette schoenvetervent, die ik eindelijk stil op een hoekje zie staan.

Hij krijgt een kwartier en vijf cigarettens en ik voel me op weg naar huis een goed mensch.

Maar 's nachts in bed begin ik, tegen alle moraal in, wroeging te krijgen over mijn overhaaste vlucht.

R. VON NORDHEIM.

te brengen. Op een smerig papiertje had de vreemdeling de onbegrijpelijke woorden geschreven:

Vanderploeg, Beuklaan 17, Haarlem.

Greetje kom. Trouwen voor consul. Jan.

DE L.

ROULETTE.

Als een lichtpaleis trok het Casino van de badplaats al van ver de aandacht. En merkwaardig de menschen die erin gingen sloegen weinig acht op de verlichting, alleen de wandelaars op de boulevard zagen de helle lichtpracht.

Onophoudelijk was er een trek van auto's te zien die langs de weelderig verlichte ingang schoof. Een bijzondere mooie auto trok de aandacht. John Willicoch, den Amerikaansche millionaire stapte uit en hielp zeer beleefd zijn dame bij 't uitstijgen. Een zilte wind speelde met de haartjes van haar schitterend wit bond, wat ze nogal achteloos over de schouder had geworpen. Betty Crowfeller, was een lichtzinnige Amerikaanse, ook van fortuinlijke familie; zij gaf heel veel aan haar grillen toe en was iemand die dit mondaine leven zocht als uitgangspunt van genoeg: de rede waarom zij in het middelpunt van de uitgaande wereld stond.

John was op een zakenreis in Europa geweest en belandde in deze badplaats om wat uit rusten. Betty daarentegen vertoefde al veel langer in deze badplaats. Zij hadden kennis gemaakt en gingen nu samen naar het Casino.

Betty die dol was op het speelhol in dit schitterend paleis, wist John al snel over te halen om de danszaal te verlaten.

Een dikke rooklucht sloeg hen tegemoet toen zij de speelzaal betraden.

Betty werd van vele zijden door vroolijke stemmen toegeeroepen. Zij knikte alle glimlachend toe, doch onderwijl wist zij met zachte drang haar partner naar een open plaats aan een der speeltafels te leiden. Het was John aan te zien dat hij iets dergelijk voor 't eerst zag; elke stap die hij deed, was onzeker, zijn blik die hij door de zaal liet gaan verbaasd. Nu zag hij met eigen oogen een speelzaal waarvan hij zooveel gehoord had. Hij zag de roode gezichten van de menschen die met felheid geslagen om een groene tafel zaten, hij hoorde een scherpe stem die steeds riep van: „Faites vos jeux” en „Rien ne va plus.” Hij kreeg een opwelling om maar weer weg te gaan, doch toen hij zijn verbaasde blik op zij van hem sloeg, zag hij een lieve vragende blik van Betty en voelde hij de zachte drang die hem naar de tafel voerde.

Zooals vaak bij een dergelijk spel gebeurd, begon John het spannend te vinden, maar hij waagde het niet te spelen. Betty daarentegen kreeg zoo'n sterke drang, dat zij met eigen geld begon. Telkens zette zij een klein bedrag in en telkens werd haar een stapeltje geld toegeschoven. John door dit aangewakkerd, en nu gewend aan de sfeer, het vlugge weghalen van 't geld met de harkjes en aan de drukkende atmosfeer die om het groene laken hing, begon nu ook. Hij had toegezien, hoe dit balletje rolde, hij wist waarop hij zetten kon, hij dacht ook gemerkt te hebben hoe door bedachtzaam spelen men winnen kon. En het toeval wilde, om hem tot het opzetten van groote sommen te brengen, dat hij won. Hij werd overmoedig en ging groffer spelen, Steeds weer zette zij in. John kreeg geluk, hij hoefde steeds maar grof geld naar zich toe te graaien, wat hij dan ook met een zekere wellust deed. Doch nu ging Betty de andere kant uit; zij zag alles verdwijnen. Dit kon zij moeilijk dulden en dan haar partner te zien die steeds maar won. Het maakte haar ziedend. Ze graaide maar steeds meer geld uit haar tasche. John in eigen spel verdiept merkte dit niet. Nu werd Betty zeer fanaat, ze had niet veel geld meer over; zij kon niet aanzien dat John maar steeds won; ze stond op en liep naar een kaartentafeltje. Doch dit was haar ongeluk, ze verspeelde alles en hield nog een enorme schuld. Onder de menschen om het roulette was er veel beroering te merken. John verdiende kapitalen; hij zette steeds weer groote sommen op. De bank kom hem niet meer uitbetalen. Scherp klonk de stem van de bankier, dat hij niet verder kon, of hij 't spel wilde staken of nog door wilde spelen.

John was verstandig en verliet de tafel.

Hij merkte Betty aan 't kaartentafeltje, die met hoogroode kleur zat te spelen. Net dat moment zag hij dat zij woest haar kaarten neersmeet en opstond.

Hij ging naar haar toe, doch zij bleek ongenietbaar, en bracht haar daarom met zachte drang naar 't hotel.

Hij kon 's nachts maar niet inslapen, het idee dat zij verloren had, hield hem vreeselijk bezig, een nare droom overviel hem. John speelde weer, zette groote sommen op, ten slotte verloor hij zijn geheele kapitaal. Vreeselijk bezweet schrok hij wakker. Hij wilde weg uit dit oord. Doch hij dacht weer aan Betty, hij wilde haar weer zien, hij wilde haar helpen, hij zou haar het geld betalen en vragen of zij mee ging terug naar Amerika. 's Avonds zag men dezelfde auto voor het Casino.

John stapte alleen uit. Hij had dien dag Betty niet kunnen bereiken.

Moedeloos liep hij door de hall, en door de danszaal, maar zag haar nergens. Eindelijk ging hij weer schoorvoetend de speelzaal in.

Hier zag hij een tafreel, dat hij nimmer verwacht had te zien. Zij zat weer aan de tafel met grof geld te spelen.

Zij zag John, maar deed of ze hem niet herkende.

De volgende morgen vertrok John met de eerste boottrein.

H. R. H.

„Prinsenhof”

Oude Delft 105
hoek Binnenw.sloot
Telefoon 585

Het meest gesorteerde
sigarenmagazijn
hier ter stede.

Tevens een prachtcollectie
Pijpen en
Rookbenodigdheden.

DE FEESTWIJN

BIJ UITNEMENDHEID
IS EN BLIJFT DE
CHAMPAGNE LOUIS ROEDERER

AGENTEN: **N. V. Hoogewerff, Chabot & Visser's**
Wijnhandel Den Haag — ROTTERDAM — Arnhem

VERKRIJGBAAR IN DE
SOCIETEIT „PHOENIX”

Verzoek uw hospita

UNGER's brood en beschuit

UW Corpsleverancier

Op uw ontbijt- en koffietafel te
serveeren,
dan weet U zeker dat U hebt
HET BESTE VAN HET BESTE.

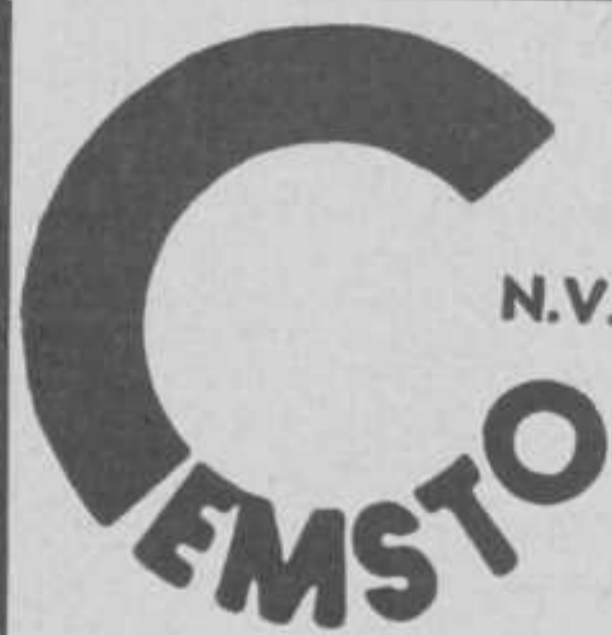
EXCLUSIEVE
COLLECTIE

ROKHEMDEN
ROKVESTEN
ZIJDEN HOEDEN
ZIJDEN SJAALS

CROON

PEPERSTRAAT
CORPSLEVERANCIER

HET GROOTSTE
SCHOONMAAKBEDRIJF
N.V. VAN NEDERLAND

DELFT Tel. 1020
VRIJENBANSCHELAAN 22—24

Dagelijks inwendig schoonhouden van gebouwen
Glazenwasscherij
Schoonmaken van te betrekken woningen

A'DAM — VELSEN — HAARLEM — LEIDEN — DEN HAAG — R'DAM
DORDRECHT — UTRECHT — HILVERSUM — GRONINGEN — BRUSSEL

HOTEL CENTRAL

WIJNHAVEN 6 — DELFT

CENTRALE VERWARMING
STROMEND WATER OP ALLE KAMERS

PRIMA DINERS à F 1.—
F 0.80 BIJ ABONNEMENT
10 DINERS F 8.—

LOGIES MET UITGEBREID
ONTBIJT à F 2.50

PRIMA CONSUMPTIE

ZALEN VOOR BRUILOFTEN EN PARTIJEN GRATIS

GARAGE BROUWER

Luxe Auto Verhuur m.- en z. Chauffeur.
Taxi-Bedrijf Chevrolet 1937
— — VRAAGT U EENS PRIJS — —

OOSTEINDE 135 TELEF. 209

WASSCHEN
STOOMEN

SPECIALITEIT: Hofleverancier

„ECON-TARIEF”
ook voor Heerenwasch.
HET VOORDEELIGST!

Vraagt inlichtingen:
TEL.: HAAG 778011.

Waar vindt U de grootste sorteering

Japanners

ook in
GROOTE
MATEN

JAPONNENHUIS J. STEIJGER

O. DELFT HOEK PEPERSTRAAT

Tel.
1429

TREEDT

ALVORENS UW DISSERTATIE IN DRUK TE
GEVEN, EERST IN ONDERHANDELING MET
NAAMLooZE VENNOOTSCHAP W. D. MEINEMA
MONOTYPE-DRUKKERIJ

HIPPOLYTUSB. 6 DELFT TELEFOON 160

VROOM & DREESMANN

bekend om zijn uitgebreide
sorteering en populaire
prijzen

OOK IN DELFT

N.V. BROUWERIJ

D'ORANJEBOOM ROTTERDAM

Bestelt voor gebruik THUIS in de BROUWERIJ
GEBOTTELD flesschenbier
Houdbaar en heerlijk van smaak

Hoofdagent: J. T. POST
Vrouwjutteland 14, Tel. 92, Delft

UIT HET DAGBOEK VAN EEN FANTAST.

3 November 1938.

... June Lang is een van de aardigste meisjes in New York. Haar vader is de bekende multi-millionair en Wall-Street koning Mr. James Oliver Lang. Dit maakt dat zij behalve haar leuke verschijning ook een zeer begerenswaardige persoonlijkheid is.

Waarom ze persé met mij kennis wilde maken begrijp ik niet goed. Feitelijk was ik voor haar een volslagen vreemde en ze had een zwerm jongemannen om zich heen die haar maar al te graag wilden hebben.

Ik was dien avond door mijn gastheer, bij wien ik logeerde tijdens mijn bezoek aan de New Yorksche wereldtentoonstelling, uitgenoodigd op een diner, waar de heele New Yorksche society te zamen kwam. Natuurlijk werd mij verzocht, als eenige Hollander, een paar woorden te zeggen en dit werd een belangrijke factor, want vlak daarop kwam Mr. Lang naar mij toe: „My daughter is very anxious to see you, Mr. Fantast!” De rest ging van zelf, al gauw had „Miss Lang” plaats gemaakt voor „June”, en heel vaak werd het dansen onderbroken door een wandeling in den daktuin op de 88ste verdieping... Soms was ze heel dicht bij me....

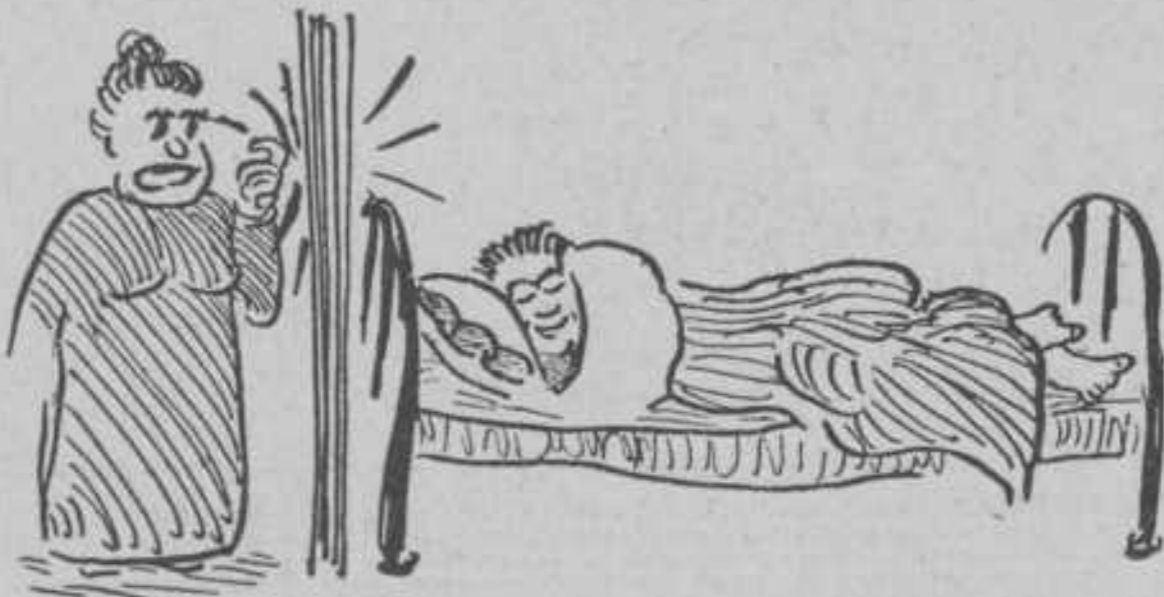
Ik schaam me daar heelemaal niet voor, trouwens niemand zal het ooit te weten komen, want dit dagboek sluit ik altijd zorgvuldig weg. Misschien dat een der Spiegel-redacteuren op jacht naar kopy mijn bureau open zal breken, maar die kans is erg klein. Enfin, June en ik leerden elkaar goed kennen. Ze vertelde dat ze haar moeder al heel vroeg verloren had en dat ze eenigst kind was. „Soms,” zei ze, „wilde ik wel, dat ik een jongen was, daddy maakt er zich altijd zoo bezorgd over, dat hij nu niemand heeft om hem op te volgen.” Het waren onvergetelijke dagen, maar de tijd ging vlug en June kon soms erg stil worden als ik op mijn vertrek zinspeelde.

Ook Mr. Lang vond het niet prettig, want hij had een warme sympathie voor me opgevat. Op een van de laatste avonden, dat ik met June samen op haar kamer zat, kwam hij bij ons zitten. „John, I have something to say.” Aan zijn stem kon ik merken, dat hij aangedaan was. „My son, you know: I am rich, I have a good life, a big house, a splendid position... a lovely daughter... I can say everything I want... but there is only one thing this world hasn't given me,” Mr. Lang hield even op en keek me ontroerd aan. „... I have no son... John, I like you! Please stay here with me, I'll give you more than you ever can have in your own little country and I am sure you will take good care of June. I'll make you happy!”

June vlijde zich dichter tegen me aan, ik rook de heerlijke lentegeur uit haar blonde krullen en haar zachte wang beroerde heel even mijn kin.

„John,” zei ze smeekend, „Please don't say you can't... John, I lo—....

Een harde bons tegen de deur.

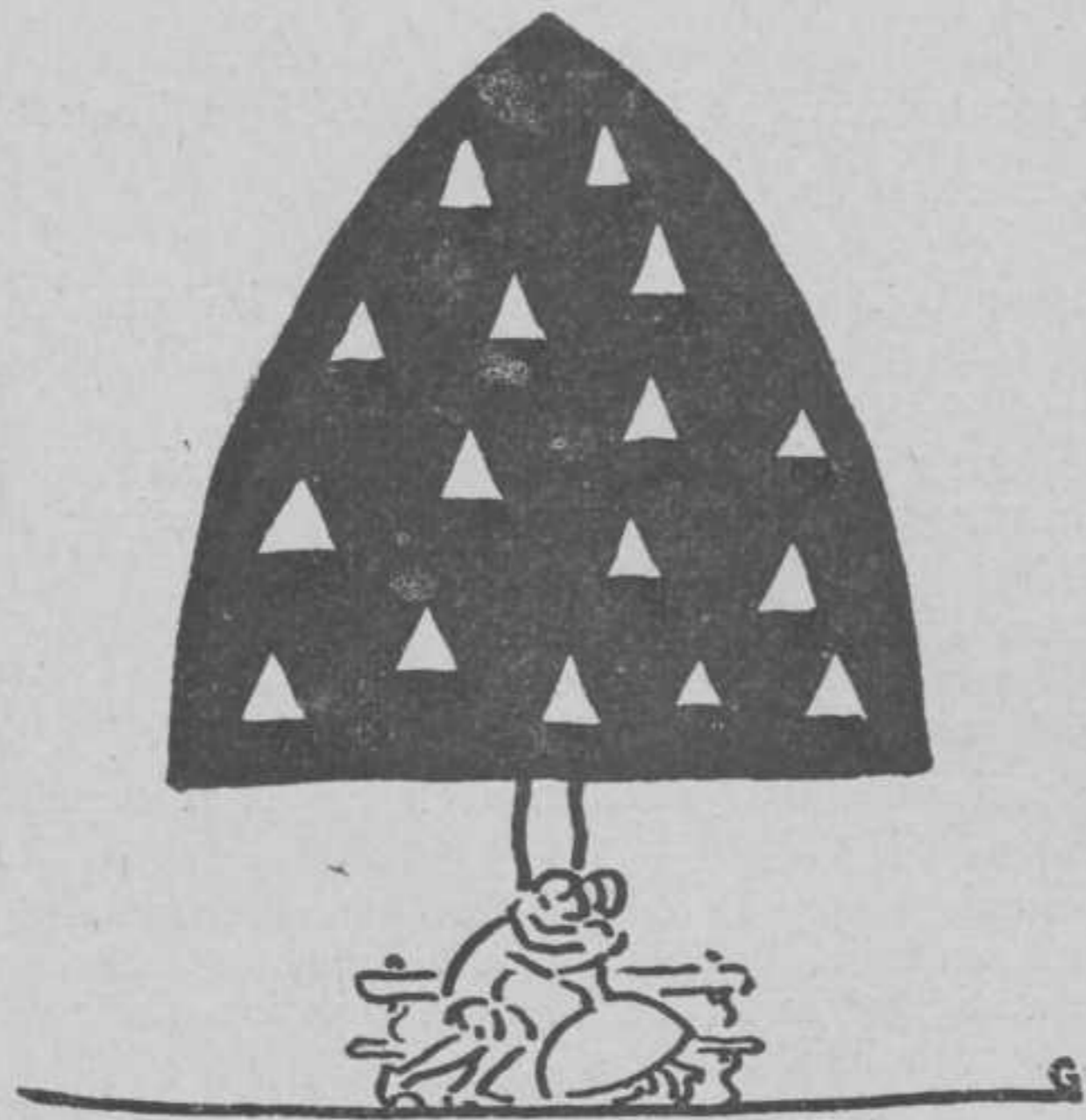

„Meneer, ut is al over tiene, staat U nou eindelijk us op, want die man staat benaide al een hallef uur te wachte en hij laat zegge, dat as ie vandaag die vijftig guldes niet heb, dat-ie dan naar de peliesie gaat.”

4 November 1938.

Ik heb besloten om deze zomer naar New York te gaan.

R. P. SCHOEMAKER.

IK DACHT —

Nu kon het toch niet lang meer duren.
Op dié dag had ik mij steeds verheugd.
Iets vroolijks in mij korte de uren.
Ik leefde over 't leven heen, of boven woelige zee
'k Stil zweefde, los van strijd beneen, jij trok me mee
Naar lichte verte; 'k zag al de jeugd
Die van je straalt als je licht, als stipjes dansen in
je oogen

Met 't zonlicht, en 't werd ook licht in mij.
Ik hoorde al je stem, ver, zacht, als vogelroep
ingetogen

Avondlucht; of helder, frisch, als beekje in 't woud
Dat zoo klaar klinkt; en 't maakte mij zoo blij.
We zouden wandelen door de open velden
Flink stappend door de wijsheid, waar wat hout
Verspreid stond tusschen weide en water en aarde
En luisteren naar wat de verte ons vertelde
Over toekomst, die ze nog voor ons bewaarde.
Of in beslotenheid van 't bosch stil loopen droomen
Waar een vallend blad van bomen
Ons zou doen denken, en even stillestaan.
Er waren deze tijd, voor 'k weer bij jou zou komen
Veel kleine dingen, die steeds mijn gedachten
Grepn, en dan leidden in diezelfde baan
Naar jou, en me dichter bij je brachten.

Toen ik kwam, was jij er niet.
't Was leegte, al wat je me liet.

Nu is al dit niet waar
Niet meer dan een gebaar
Van fantasie.
Nu is 't zwart alom —
Maar wáárom is 't, waarom
Dat ik je nooit meer zie?

J. GELUK.

VAN DEN KAPSTOEL

AGENDA.

GEBOUW VOOR KUNSTEN EN WETENSCHAPPEN.

Zondagmiddag	6 Nov. 12	uur,	Cultureele Filmvoorstelling, Romantische Burchten en Steden.
Zondagavond	6	8.00	N.V. Italiaansche Opera, Carmen.
Dinsdag	8		Vergadering.
Woensdag	9		Vergadering.
Donderdagav.	10	8.00	N.V. Italiaansche Opera, Faust.
Vrijdagavond	11	8.00	A. V. R. O.
Zaterdagavond	12	8.00	A. V. R. O.

VAKVEREENIGINGEN

(Nagekomen).

Scheepsbouwkundig Gezelschap „William Froude”.

VIIIe Lustrum.

Donderdag 17 November 1938, zal het 35 jaar geleden zijn, dat het Scheepsbouwkundig Gezelschap „William Froude” te Delft werd opgericht.

Het Bestuur stelt zich voor, dezen dag te herdenken, door het houden van een Feestvergadering, een Reüniediner en een Excursie.

De Feestvergadering zal plaats hebben op 17 November in zaal 207 van het Gebouw voor Werktuig- en Scheepsbouwkunde, Nieuwe Laan 76 te Delft.

Het Reüniediner zal plaats hebben op 17 November in Hotel „Paulez” te Den Haag.

De Excursie zal op 18 en 19 November gehouden worden naar de Kon. Mij. „De Schelde” te Vlissingen, ter bezichtiging van de werf, machinefabriek en de in aanbouw zijnde Kanaalbooten voor de Mij. „Zeeland”.

De kosten voor deelname aan het Reüniediner bedragen per persoon f 4.50 (zonder dranken, fooi inbegrepen) en voor deelname aan de Excursie: gezelschapsbiljet 3e klasse Delft-Vlissingen en terug per persoon f 3.70, verblijf in Hotel „Britannia” te Vlissingen f 6.50 per persoon (maaltijden, logies, busvervoer en fooi inbegrepen).

Deze bedragen moeten vóór 14 November 1938 per giro gestort zijn op No. 129884, ten name van het Scheepsbouwkundig Gezelschap „William Froude” te Delft, of wel betaald zijn aan den heer L. B. van Ommen, Gebouw voor W. en S., Nieuwe Laan 76, Delft.

Voor ingeschrevenen aan de T.H. worden de reiskosten Delft-Vlissingen en terug, mits men gebruik maakt van het gezelschapsbiljet, vergoed uit het Excursie-fonds.

De kosten van het Reüniediner bedragen voor gewone leden f 3.50 (zonder dranken, fooi inbegrepen).

Programma.

Donderdag 17 November 1938.

- 14.30 Feestvergadering in zaal 207 van het Gebouw voor W. en S., Nieuwe Laan 76, Delft.
1. Openingswoord.
 2. Benoeming van Ir. J. C. Arkenbout-Schokker s.i. tot eereid.
 3. Voordracht te houden door Ir. J. Blokland-Visser s.i., over „De nieuwe Kanaalbooten voor de Mij. „Zeeland”.”
- Sluiting.

±16.30 Receptie van het Bestuur in het Scheepsbouwkundig Laboratorium, Nieuwe Laan.

18.45—20.00 Aankomst gasten in Hotel „Paulez” te Den Haag.

20.00 Aanvang Reüniediner (geen avondcostume).

Vrijdag 18 November 1938.

9.39 Vertrek per trein uit Delft.

12.09 Aankomst te Vlissingen.

12.30 Lunch in Hotel „Britannia”.

14.00 Bezoek aan de Werf en de in aanbouw zijnde schepen van de Kon. Mij. „De Schelde”.

18.30 Diner in Hotel „Britannia”.

Zaterdag 19 November 1938.

8.30 Ontbijt.

±9.15 Bezoek aan de Machinefabriek van de Kon. Mij „De Schelde”.

12.30 Lunch in Hotel „Britannia”.

13.50 Vertrek per trein uit Vlissingen.

16.21 Aankomst te Delft.

Het Bestuur,

J. A. VAN SLINGELANDT.

TH. H. NAVIS.

C. DE GROOT.

Loekt Uw Voordeel!

FOTO-ALBERS

PEPERSTRAAT 15

CORPSLEVERANCIER

Verzamelt Uw Herinneringen in 'n mooi Album, groote sorteering.

Verder speciaal adres voor ontwikkelen, afdrukken en vergroten.

KODAK SPECIALIST

Ober!
mij ook n DE KUYPER

A° 1695

P&C
is beter.
dus goedkooper

SPORTKLEEDING

VOOR SPORTIEVE JONGELUI

PEEK & CLOPPENBURG GROOTE MARKTSTRAAT
DEN HAAG - TEL. 116234